

Sikeres bizonyágtétel

Beszélgetés útközben

Olvassátok el az 1Korinthus 2:1-5-öt

Pál itt a szolgálatáról beszél a korinthusiaknak Görögországban. Mit tudunk a görögökről? A filozófiai gondolkodásukról, az intellektusukról és a bölcsesség kereséséről voltak híresek. Mit tudunk Pálról? Ő volt a történelem legnagyobb teológusa és misszionáriusa.

Figyeljük meg Pál szolgálatát a korinthusiak között:

1. Nem fennkölt nyelven bölcsekedve, nem a magas lóról szólította meg őket. Nem fennkölt nyelven bölcsekedve, nem a magas lóról szólította meg őket.
2. Egyszerű, világos stílusban szólt Jézus Krisztusról, mint megfeszített-ről.

Ez nem azt jelenti, hogy Pál nem használta éles elméjét. Nagyon is használta. A görög kultúrából vett példákkal illusztrálta mondanivalóját, amikor az Areopágoszon beszélt (ApCsel 17), és a zsidók kultúrájából merített, amikor meg akarta győzni őket, hogy Jézus a Krisztus. Ezzel együtt összefogott, egyszerű módon beszélt, és mindig Jézusról.

3. Hozzánk hasonlóan időnként ő is alkalmatlannak érezte magát, és félt is. Ezek reális érzések, amikor valaki ellenséges közegben hirdeti Krisztust, amelyben sokan egyáltalán nem akarnak engedelmeskedni Istennek.
4. Pál üzenete Isten erején nyugodott; nem saját lenyűgöző személyiségével, meggyőző erejével próbált eredményt elérni, hanem a Szentlélek munkája által, aki előkészíti az emberek szívét. A lényeg: mi magunk nem tudjuk elérni, hogy valaki higgyen. Csak a Szentlélek tudja kinyitni a szemüket. A mi feladatunk annyi, hogy egyszerűen bemutassuk az Evangélium üzenetét, és az eredményt a Szentlélekre bízuk.
5. Krisztusba vetett hitük Isten erején nyugodott – nem emberek bölcsességén (ld. 1 Kor 3:6-7). Isten adja az eredményt, és Ő adja a növekedést is. Pál tehát hirdette az Evangéliumot, az eredményt pedig Istenre bízta.

Mi a sikeres bizonyágtétel?

Íme egy jó definíció, amely egyenesen következik a fenti részből, és amelyet sok-sok éve használunk a Timóteus Társaságban:

Sikeres bizonyágtétel: kezdeményező módon beszélünk Krisztusról, a Szentlélek erejével, az eredményt pedig Istenre bízuk.

E heti kirándulás

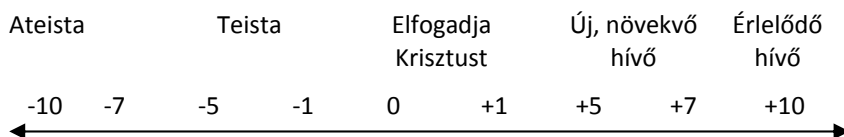
Mire van szükség ahhoz, hogy hűséges, hatékony és sikeres bizonyágtéveők legyünk? Honnan tudhatjuk, hogy elvégeztük-e az Evangélium továbbadásának feladatát? Ez alkalommal az lesz a célunk, hogy a tanítványod megértse a Biblia szemléletét a mi szerepünkről és Isten szerepéről az evangélikációban; ezáltal szabadon tudjon örülni annak, hogy Krisztus tanúja lehet, az eredményhajászás nyomása nélkül.

Javaslom, hogy ezt írd is le a tanítványodnak. Utána beszélgessetek róla, majd kérd meg a tanítványodat, hogy fogalmazza meg újra, a saját szavaival. A következőket tedd hangsúlyossá:

- Mi megyünk oda az emberekhez, kezdeményező módon.
- Jézusról beszélünk, és akkor is, amikor kérdésekre válaszolunk, apologetikai témákat vitatunk meg, arra törekszünk, hogy a Krisztusban lévő igazság maradjon a középpontban.
- Fontos, hogy be legyünk töltve Szentlélekkel – Az Ő munkája, hogy megértéssel és belátással hallgassuk beszélgető partnerünket, és az Ő munkája az is, hogy valakinek megnyíljanak a lelki szemei és hitre jusson.
- Miért olyan fontos, hogy az eredményt Istenre bízjuk? Ne legyünk büszkék magunkra, ha valaki elfogadja Krisztust, és ne is keseredjünk el, ne okoljuk magunkat, ha nem. Ha Istenre bízjuk az eredményt, akkor kevésbé fogjuk úgy érezni, hogy nyomást kell gyakorolnunk valakire, hogy döntést hozzon; ehelyett Istenben fogunk bízni, hogy elvégi a munkáját az illető szívében.

Ez az ábra azt a folyamatot ábrázolja, amikor valaki Krisztushoz tér.

A lelki út ábrája

Amikor belépünk egy nemhívó életébe, akkor valahol a -10 és -1 között helyezkednek el ezen a skálán. Isten talán használ bennünket arra, hogy eljuttassuk őt -10-ről -9-re, vagy -4-ről -3-ra. Akárhol is tart valaki, legyünk elérhetőek, készek arra, hogy a Szentlélek vezetése alatt megosszuk vele vagy az Evangéliumot, vagy a személyes biztonyságtételünket, vagy bármit, ami segít, hogy előrébb lépjenek. Az eredményeket azonban bízunk Istenre, és a Szentlélek bennük végzett munkájára. Ez felszabadít bennünket arra, hogy szeressük őket, és bemutassuk nekik az Evangélium igazságát, ugyanakkor ne legyünk erőszakosak. Mivel a hitre jutás egy folyamat, ugyanakkor egyszeri esemény is, továbbra is legyünk jelen azoknak az életében, akikkel Krisztusról beszélgettünk. Legközelebb elmondhatjuk neki a személyes biztonyságtételünket, adhatunk neki könyvet, vagy CD-t, segíthetünk neki valamiben, csinálhatunk együtt valamit, sportolhatunk együtt, meghívhatjuk őket, hogy együtt legyenek más keresztényekkel is, pl. a Timóteus Társaság valamelyik rendezvényén, más alkalommal, és együtt mehetünk velük a gyülekezetbe is. Ugyanakkor, mivel az Evangélium megosztása annak az eseménye is, hogy valaki hallja az Evangéliumot, szükség van olyan alkalmakra is, néha több olyan alkalomra, amikor valaki személyesen megosztja vele az Evangéliumot. Lesznek olyan nemhívók, akikkel kapcsolatban mind a folyamat, mind az esemény részei leszünk; mások esetében, csak az esemény idején leszünk velük, és lesznek, akikkel a hosszabb folyamat egyik állomásaként találkozunk majd. Bármilyen is a szerepünk valaki életében, az a fontos, hogy a Szentlélekben járjunk, és engedjünk, hogy Isten a saját terve szerint használjon bennünket mások életében.

További lépések

Kérdezd meg a tanítványodat

1. E bibliai alapelv ismerete hogy hat az evangélizálás iránti hozzáállásodra?
2. A most átgondoltak alapján nagyobb magabiztossággal mész-e majd oda az emberekhez, és ha igen, miért?
3. Kik volnának azok a diákok, akikhez mostanában szívesen odamennél az Evangéliumról beszélgetni? Vidd el tanítványodat Krisztusról beszélni másokkal

Mellékutak

Továbbadható alapigazságok: Hogyan lehetünk gyümölcsöző biztonyságtévők? Timóteus Társaság, Budapest

Az evangélizáció mesterterve. Robert Coleman. KIA, Budapest.

Biztonyságtétel félelem nélkül, Bill Bright, Timóteus Társaság, Budapest.

Angolul megrendelhető: campuscrusade.com